

Sygn. akt I C 895/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grajewie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Robert Kotowicz

Protokolant Mirosława Milewska

po rozpoznaniu w dniu 03.03.2016 r. w Grajewie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. P. (1)

przeciwko A. P.

o wydanie

1. powództwo oddała;

2. zasądza od powódki E. P. (1) na rzecz pozwanego A. P. kwotę 377 złotych (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 895/15

UZASADNIENIE

E. P. (1) wniosła pozew przeciwko A. P. o wydanie nieruchomości położonej:

a/ w G. o powierzchni 0,2180 ha oznaczonej numerem działki (...);

b/ we wsi W. o powierzchni 4,05 ha oznaczonej numerem działki (...) o powierzchni 0,09 ha i numerem działki (...) o powierzchni 3,96 ha;

c/ we wsi O. G. L. o powierzchni 3,70 ha oznaczonej numerem działki (...), a także o powierzchni 1,68 ha oznaczonej numerem działki (...). Wniosła także o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W treści pozwu wskazała, że przedmiotowe nieruchomości stanowiły przedmiot samoistnego posiadania nieżyjącego już J. P. (1) (ojca jej i pozwanego). Okoliczność jest bezsporna i przyznaje to pozwany w piśmie procesowym złożonym do akt sprawy I Ns 159/15 Sądu Rejonowego w Grajewie stwierdzając, iż ten majątek wchodzi w skład spadku po J. P. (1). W dniu 6 lutego 1992 r. ojciec stron J. P. (1) oraz matka T. P. przekazali umową darowizny grunty co do których dysponowali tytułem własności. Przedmiotowe w sprawie nieruchomości za zgodą ojca stron, objął do korzystania pozwany i do chwili obecnej z tych gruntów korzysta. W 1992 r. ojciec stron J. P. (1) jako samoistny posiadacz przedmiotowych nieruchomości sporządziła testament, w którym jedynym spadkobiercą do całości spadku powołał córkę E. P. (1) obecnie T. tj. powódkę. Sąd Rejonowy w Grajewie w sprawie I Ns 159/15 stwierdził prawa spadkowe do całości spadku po J. P. (1) na rzecz powódki. W tej sytuacji mając na uwadze dyspozycję art. 922 k.p.c. i dziedziczość

posiadania powódka jako jedyna spadkobierczyni po ojcu J. P. (1) żąda wydania spornych nieruchomości będących aktualnie w posiadaniu pozwanego.

Na rozprawie w dniu 3 marca 2016 r. pełnomocnik strony powodowej poparł powództwo i wywiódł jak w jego uzasadnieniu (k.19-19 odw.).

Na rozprawie w dniu 3 marca 2016 r. pełnomocnik strony pozwanej wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Poniósł, że z powództwem eksmisyjnym może wystąpić tylko właściciel. J. P. (1) nie był właścicielem nieruchomości. Strona powodowa nie posiada tytułu własności, aby występować z pozwem o wydanie (k.19-19 odw.).

Sąd Rejonowy ustalił, co następujący:

W wypisie z rejestru gruntów jako posiadacz samoistny działki gruntu oznaczona nr ewidencyjnym 803 położonej w obrębie 1 w miejscowości G. o powierzchni 0, (...) - figuruje J. P. (2) (dowód: wypis z rejestru gruntów k. 6).

W Zbiorze Danych Bazy Danych (...) w Zakresie Podmiotu i Przedmiotu jako posiadacz samoistny działek gruntu oznaczonych numerami ewidencyjnymi: 770/8 o powierzchni 0,09 ha i 770/15 o powierzchni 3,96 ha położonych w obrębie (...) w W. figuruje J. P. (2) (dowód: k.7).

W Zbiorze Danych Bazy Danych (...) w Zakresie Podmiotu i Przedmiotu jako posiadacz samoistny działek gruntu oznaczonych numerami ewidencyjnymi: 150 o powierzchni 0,91 ha; 514 o powierzchni 0,11 ha; 627 o powierzchni 0,20 ha; 948 o powierzchni 0,46 ha położonych w obrębie (...) w O. G. L. figuruje J. P. (2) (dowód: k. 8).

W Zbiorze Danych Bazy Danych (...) w Zakresie Podmiotu i Przedmiotu jak właściciele w udziale po 1/4 i użytkownik w udziale 1/2 działek gruntu oznaczonych numerami ewidencyjnymi: 180 o powierzchni 0,05 ha; 216 o powierzchni 0,78 ha; 251 o powierzchni 1,31 ha ; 653 o powierzchni 0,32 ha; 688 o powierzchni 0,45 ha, 974 o powierzchni 0,39 ha; (...) o powierzchni 0,30 ha; (...) o powierzchni 0,10 ha położonych w obrębie (...) w O. G. L. f- figurują K. B. i A. G. (właściciele w udziale po 1/4) i J. P. (2) (użytkownik w udziale 1/2) (dowód: k. 9).

E. P. (2) nie posiada tytułów prawnych własności w/w nieruchomości, ani nie była w ich posiadaniu. Rzeczywistym ich posiadaczem był J. P. (1), który posiadanie to przekazał A. P. przed swoją śmiercią (okoliczność bezsporna).

J. P. (1) zmarł w dniu 2.09.1993 r.

Spadek po nim odziedziczyła na podstawie testamentu notarialnego córka E. P. (1) (dowód: postanowienie z dnia 18.02.2015 r. w sprawie Sądu Rejonowego w Grajewie sygn. akt I Ns 159/15).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo E. P. (1) nie zasługuje na uwzględnienie.

Roszczenie strony powodowej zostało oparte na art. 222 k.c., zgodnie z którym właściciel może żądać od osoby, która faktycznie włada jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Roszczenie windykacyjne, uregulowane w cytowanym przepisie służy do ochrony uprawnień właściciela do wyłącznego posiadania rzeczy. Przesłanką wystąpienia z roszczeniem windykacyjnym jest wkroczenie w sferę uprawnień właściciela przez nieuprawnionego, którego skutkiem jest całkowite pozbawienie właściciela władztwa nad rzeczą. Ochrona własności w drodze wymienionego roszczenia ma charakter obiektywny, tj. niezależny od świadomości naruszenia, dobrej lub złej wiary. Roszczenie windykacyjne przysługuje każdemu ze współwłaścicieli, który może samodzielnie dochodzić wszelkich roszczeń zmierzających do zachowania wspólnego prawa (art. 209 k.c.).

Stosownie do reguły zawartej w art. 6 k.c., na powódzie spoczywa ciężar wykazania tytułu własności do spornej nieruchomości oraz wykazania faktu, iż pozwany włada tą nieruchomością i narusza jego własność. Na pozwanym natomiast spoczywa ciężar udowodnienia, że przysługuje mu skuteczne wobec właściciela prawo do władania rzeczą.

Wedle uchwały całej Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1957 roku, o sygn. akt I CO 39/56 (OSNC 1958/4/91) dokumentami stwierdzającymi prawo własności są te dokumenty, które z mocy przepisów prawa stwierdzają nabycie własności lub stanowią dowód, że takie nabycie miało miejsce; w szczególności do dokumentów tych zaliczyć należy odpisy z ksiąg wieczystych, ponieważ nie tylko stwierdzają nabycie własności przez osobę ujawnioną we wpisie jako właściciel, ale ponadto istnieje domniemanie, że treść księgi wieczystej odpowiada aktualnemu rzeczywistemu stanowi prawnemu. Dowodami własności są również odpisy umów notarialnych o przeniesieniu własności oraz m.in. wyciągi z tabel likwidacyjnych. Za dowodem własności przemawiać mogą także wypisy lub odpisy orzeczeń, dane z ksiąg wieczystych, z ewidencji gruntów i budynków. Również jednak te dokumenty te nie są jedynym środkiem dowodowym. Znaczenie mogą mieć także inne dowody przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego, w tym zeznania świadków, oględziny nieruchomości i opinie biegłych. Wiarygodność i moc tych dowodów Sąd ocenia na podstawie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (por. S. Rudnicki: Komentarz do Kodeksu Cywilnego. Księga Druga. Własność i inne prawa rzeczowe, Warszawa 2007, s. 109, wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 15 grudnia 1961 r.1 CR 60/61).

Strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazała, że jest właścicielem nieruchomości będących przedmiotem sporu.

Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo jak w punkcie 1 wyroku.

W sytuacji, gdy strona powodowa przegrała sprawę w całości, Sąd zasądził od niej na rzecz pozwanego na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 10 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. , poz. 461) poniesione koszty procesu w łącznej kwocie 377 zł., na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (360 zł + 17zł), jak w punkcie II wyroku.